

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoPr/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124208716
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinársciková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7124208716.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobcu A. B. C., D. bývajúceho v E. F. G. H. C. X proti žalovanej Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach so sídlom v Košiciach na Šrobárovej ul. č. 2 zastúpenej Sýkora – advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Košiciach na Murgašovej ul. č. 3, za ktorú koná konateľ a advokát JUDr. Matej Sýkora o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Košice č. k. 63Cpr/14/2024-24 zo dňa 5.6.2024 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Návrhom sa domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil bezodkladne mu umožniť nazerať do osobného spisu a všetkých dokumentov, ktoré zhromažďovala žalovaná počas trvania jeho pracovného pomeru, robiť si výpisky a kópie týchto spisov a dokumentov, bezodkladne umožniť robiť si kópie s počítačového súboru, ktorý získala žalovaná v roku 2017 od študentky I. I. J., K. K., ktorého obsah sa týka jeho osobných prejavov zachytených vo forme vzájomnej sms komunikácie medzi nimi.

2. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa § 159, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 132 ods. 1, § 327, § 328 a § 329 ods. 1 prvá veta zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a konštatoval, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca v konaní nijakým spôsobom neosvedčil, ale ani neuviedol žiadne závažné dôvody vydania neodkladného opatrenia, ktoré by vyžadovali akútnosť a naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov strán. Z obsahu návrhu nemá za osvedčenú naliehavosť hrozby ujmy, či nenapraviteľnej škody, ktorá by nesprístupnením osobného spisu vedeného žalovanou, dokumentov zhromažďovaných počas trvania jeho pracovného pomeru a obsahu počítačového súboru vo forme vzájomnej sms komunikácie medzi žalobcom a študentkou I. I. J., K. K., hrozila žalobcovi. Vychádzajúc z obsahu návrhu žalobcu videl v podanom návrhu možnosť domáhať sa obsahu osobného spisu, dokumentov súvisiacich s jeho pracovným pomerom a obsahu sms súboru, ktorým údajne toho času žalovaná disponuje. Následne mal žalobca takto sprístupnené informácie posúdiť a podľa vlastného uváženia niektoré, možno aj všetky, predložiť v konaní o povolenie obnovy konania vedenom na Okresnom súde Poprad. Žalobca však neuviedol, aká konkrétna škoda či ujma mu hrozí nesprístupnením požadovaných dokumentov, argumentuje iba všeobecným odkazom na rovnosť strán v konaní a právo na spravodlivý proces, čo je pre účely tohto konania nevyhnutné. Podľa názoru súdu miera neodkladnosti potrebná na uloženie požadovanej povinnosti žalovanej formou vydania neodkladného opatrenia, nie je daná. Len samotný subjektívny pocit žalobcu o nelegálnosti a účelovosti konania žalovanej v žiadnom prípade nevykazuje

takú intenzitu nevyhnutnej úpravy pomerov strán konania a nepostačuje na nariadenie neodkladného opatrenia. Ak bol žalobca presvedčený o nezákonnosti rozhodnutia žalovanej o nesprístupnení požadovaných informácií, prislúchalo mu právo sa voči takému rozhodnutiu brániť, podaním riadneho či mimoriadneho opravného prostriedku v rámci správneho súdnictva. Inštitút neodkladného opatrenia neslúži ako opravný prostriedok voči rozhodnutiam žalovanej. Takto žalovaný neosvedčil splnenie predpokladov, ktoré zákon vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, preto jej patrí náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko však žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli a žalobcovi ako neúspešnej strany v konaní náhrada trov nepatrí, rozhodol tak, že im náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V podstatnom uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie súdu nezodpovedá známemu skutkovému stavu a zákonom ako CSP a Zákonník práce. V ďalšom uznesenie nespĺňa ani minimálne požiadavky na logické vysvetlenie, ako postupoval súd pri rozhodovaní z dôvodu prezencie absurdných záverov v odôvodnení. Taktiež nebral v úvahu jeho ústavné práva na ochranu súkromia a rodinného života, občianskeho práva podľa § 11 a § 12 Občianskeho zákonníka a ani práva zamestnanca podľa § 75 ods. 1 Zákonníka práce. Pri svojej argumentácii nezobral do úvahy, že nemohol podať návrh na neodkladné opatrenie v rámci už začatého konania vedeného pod sp. zn. 19C/42/2024 na Okresnom súde Poprad z dôvodu, že tento súd nebol ani miestne ani vecne príslušný na rozhodnutie o jeho návrhu, pretože žalovaná v tomto spore nie je účastníkom pôvodného konania. Okrem iného nezobral do úvahy, že v rámci súdneho konania sp. zn. 19C/42/2024 na Okresnom súde Poprad nemôže využiť ust. § 324 ods. 1 CSP. Porušenie práva na spravodlivý proces a porušenie rovnosti strán sporu zákonným sudcom videl v tom, že súd zjavne existujúci dôkaz o nezákonnom konaní profesora K. D. L. M. spochybnil. Ide o nebezpečnú svojvôľu sudcu. Taktiež poukazuje na skutočnosť, že pred vydaním uznesenia rozhodol na základe dôkazov, ktoré sa nenachádzali v súdnom spise len preto, aby rozhodoval v prospech jednej strany, v tomto prípade žalovanej, čím sudca narušil rovnosť zbraní v súdnom konaní. Taktiež súd vo svojom uznesení nerešpektoval rozhodnutie ESLP v prípade K. H. a ostatní v. Slovensko. V súvislosti so záverom súdu o nesprávnom právnom posúdení odkazuje na Nález Ústavného súdu ČR, ÚS ČR I. ÚS 191/05 a vyjadrenia JUDr. Antona Rašlu. Poukázal na to, že v súčasnosti nemá zaručený faktický prístup na Okresný súd Poprad z dôvodu, že nemôže rozhodovať o tom, ktorú časť dôkazu osobného spisu a sms komunikácie predloží súdu. Je si vedomý, že pokiaľ nebude mať možnosť disponovať s dôkazom, tak nebude vedieť preukázať tvrdené skutočnosti pred Okresným súdom Poprad, aby sa mohol účelne brániť voči klamstvám žalovanej. Dôvody odvolania spočívajúce v tom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je daná absenciou riadneho odôvodnenia súdu vo vzťahu k bodu 15 uznesenia. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, vyvodil z nesprávneho záveru súdu o existencii sms komunikácie u žalovanej a účelové spochybňovanie faktického dôkazu súdom. V ďalšom sa súd nevysporiadal s obsahom dôkazu návrhom na obnovu konania a právne neposúdil, či vtedajší rektor konal v súlade s vnútornými predpismi, Občianskym zákonníkom a Zákonníkom práce. Predložil súdu nové dôkazy, ktoré pripomenú arbitrárne rozhodovanie súdov v 50-tych rokoch minulého storočia, ktoré muselo mať navonok formálne znaky zákonnosti a tieto formálne znaky zákonnosti sú stále aktuálne, a preto boli naplnené odvolacie dôvody, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. K uvedenému odvolaciemu dôvodu predložil v prílohe obsah monografie G. K. A. nezomiera (o funkcii tortúry). Podľa jeho názoru rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a poukazuje na nesprávne posúdenie konania, ako celkového vzťahu k praktikám v totalitných zriadeniach a Nález Ústavného súdu I. ÚS 191/05. V ďalšom uviedol, že využíva zákon o slobodnom prístupe k informáciám z dôvodu, že pokiaľ ide všetko hladko, tak vďaka lehotám sa vie dostať k relevantným informáciám. Pred podaním žaloby na obnovu konania sp. zn. 19C/42/2024 v Poprade požiadal žalovanú, aby mu umožnila nazerať do osobného spisu, o čom pravdivo informoval aj Mestský súd Košice v návrhu na nariadenie mimoriadneho opatrenia. V prípade, ak by žalovaná reagovala podľa zákona o informáciách a umožnila mu nazrieť do spisu, nebol by dôvod na návrh na neodkladné opatrenie. Mal by všetky dôkazy, aby sa vedel rozhodnúť, ktoré predloží

Okresnému súdu Poprad a ktoré nepredloží, pričom ide o jeho právo slobodne sa rozhodnúť. Žalovaná odmietla informácie sprístupniť, čím vo vzťahu k žalovanej je možné použiť opravný prostriedok na správnom súde, avšak takéto konania sú dlhé a výsledok nepredvídateľný. Pokiaľ by aj uplatnil svoje právo na správnom súde, tak všeobecný súd nemôže takéto konanie vyhodnotiť v jeho neprospech, pretože ide aj o povinnosť zamestnávateľa podľa § 75 ods. 1 Zákonníka práce, čo patrí do pôsobnosti všeobecného súdu. Súd svoju argumentáciu účelovo dáva do roviny jeho pocitov, pričom nijako právne neargumentuje o tom, že žalovaná postupuje zákonne a legitímne, ak mu bráni poznať obsah osobného spisu, vrátane sms komunikácie. V ďalšom uviedol, že nedáva súhlas žiadnemu civilnému súdu, aby svojvoľne disponoval s sms komunikáciou z dôvodu, že sa domáha ochrany svojich práv a poukazuje aj na práva žalovanej v spore sp. zn. 19C/42/2024. Bez výslovného súhlasu žalovanej v danom spore a výslovného jeho súhlasu v tomto spore súd nemôže proti vôli účastníkov dôkaz zabezpečiť a vykonať. Súd nemôže vykonať a ani zabezpečiť dôkaz sms komunikáciou, pokiaľ nebude mať súhlas účastníkov komunikácie. Nikdy netrval na vykonaní dôkazov sms komunikácie na Okresnom súde Poprad, a ani na Mestskom súde Košice, pretože si je vedomý, že bez súhlasu žalovanej súd nemôže vykonať tento dôkaz a je úplne jedno, čo robí. Ide o neúčinný opravný prostriedok na donútenie žalovanej umožniť mu poznať svoj osobný spis vrátane sms komunikácie, pretože súd nemôže zasahovať do súkromia strán sporu a nemôže ich ani nútiť, aby súhlasili so zásahom do svojich osobných životov. Povinnosťou súdu bolo absurdnú právnu argumentáciu podporiť právnymi predpismi, a nie skutočný právny problém svojvoľne a účelovo transformovať do roviny jeho pocitov. Podľa jeho názoru mu súd odmietol poskytnúť spravodlivosť, ak bez uvedenia právnych predpisov účelovo odkazuje iba na jeho pocity. Súd nie je viazaný jeho pocitmi, ale právnymi predpismi, rozhodnutiami iných vyšších súdov, ktoré odmietol uviesť vo svojom nezákonnom uznesení vo vzťahu k údajne zákonnému a legitímnemu konaniu žalovanej. V prílohe pripojil monografiu: G. K. Inkvizícia nezomiera (o funkcii tortúry), výpoveď z práce zo dňa 28.11.2017 a pracovný posudok podľa § 75 ods. 1 Zákonníka práce.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla odvolaciemu súdu, aby uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Uviedla, že uznesenie je v celom rozsahu vecne správne, súd prvej inštancie správne a úplne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie presvedčivo, jasne a zrozumiteľne odôvodnil. Zároveň správne procesne postupoval, pričom v konaní nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Konanie pred súdom zároveň nie je postihnuté žiadnou inou vadou, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zaoberal sa všetkými relevantnými skutočnosťami, ktoré správne posúdil a zároveň podrobne a presvedčivo zdôvodnil. V danej právnej veci nejde o trestné konanie a správne konanie. Zároveň si dovoľuje poukázať na intenzitu, obsah žalôb rôzneho druhu a žiadostí o sprístupnenie informácií adresovaných žalobcom, pričom je nepochybné, že sa v jeho prípade jedná o zneužitie a šikanózný výkon práva, ktorý nepožíva právnu ochranu (čl. 5 CSP). Zo strany žalobcu však nedochádza k zaťažovaniu jej zamestnancov výhradne prostredníctvom žiadostí o sprístupnenie informácií a podávaní žalôb, ale žalobca podáva aj množstvo trestných oznámení na zamestnancov, či návrhy na priestupkové konania. Žalobca je vo všetkých doposiaľ iniciovaných súdnych konaniach bezúspešný, nakoľko jeho žaloby nemajú právnu relevanciu a sú irelevantné. Má za to, že svojim konaním nadmerne zaťažuje súdy Slovenskej republiky. Zároveň poukázala na skutočnosť, že podľa dostupných informácií, bola sms komunikácia medzi I. I. J., K. K. a žalobcom predmetom trestného konania, v ktorom bol žalobca právoplatne odsúdený za prečin nebezpečného prenasledovania I. I. J., K. K.. Trestné konanie bolo vedené na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 3T/106/2019. Argumenty žalobcu o údajných rodinno-korupčných väzbách a podobne, sú bez akéhokoľvek významu v prejednávanej veci a nesúhlasí s nimi, pričom ich považuje za absurdné. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti je evidentné, že žalobcom uplatnené odvolacie dôvody proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 63Cpr/14/2024 zo dňa 5.6.2024 sú neopodstatnené a nedôvodné. Vo vzťahu k návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že na strane žalobcu neexistujú žiadne dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, čo v danom prípade splnené nebolo. Zo strany žalobcu sa jedná o dlhodobý šikanózný postup voči nej, ktorý podľa jej názoru pramení zo skutočností, že medzi nimi došlo k platnému skončeniu pracovného pomeru.

6. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu, ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenie pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadisk uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Podľa § 387 ods. 1,2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Žalobca v danom prípade uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov (aj iných orgánov). Pod pojmom „procesný postup“ súdu sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012).

10. V zmysle tohto ustanovenia pod porušením práva na spravodlivý proces je potrebné rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zákonnému ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP nie je nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv bude potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietat alebo zvrátiť nesprávny postup súdu. V tomto zmysle musí konanie ako celok vykazovať znaky nespravodlivosti. Jedna izolovaná vada na uplatnenie odvolania nestačí.

11. V preskúmvanej veci nedošlo podľa názoru odvolacieho súdu k naplneniu vady podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP spočívajúcej v porušení práva na spravodlivý proces tým, že súd prvej inštancie neodôvodnil uznesenie podľa predstáv odvolateľa, keďže sa vzhľadom na svoje právne posúdenie veci vysporiadal v podstatnom s tvrdeniami žalobcu, ktoré sa týkali predmetu sporu.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej manuálnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu. Tento odvolací dôvod, nebol taktiež podľa názoru odvolacieho súdu naplnený, nakoľko odvolací súd nemá za to, že by súd prvej inštancie v súdnom konaní vykonal nezákonne získaný dôkaz alebo vypočul svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď alebo spôsobil iné procesné pochybenia.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že pri závere o nesprávnych skutkových zisteniach musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom

dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo ktoré vyšli najavo iba z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 a nasl. CSP.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP spočívajúcemu v tom, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom prostriedky procesného útoku a procesnej obrany sú upravené v § 149 a nasl. CSP. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

15. K odvolaciemu dôvodu upravenému v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP spočívajúcemu v nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo aplikoval na zistený skutkový stav, alebo z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia z hľadiska týchto uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok a argumentov žalobcu uvedených v odvolaní, dospel k záveru, že ani odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) g) a h) CSP v prejednávanej veci nie sú preukázané. Súd prvej inštancie uplatnený nárok po skutkovej a aj po právnej stránke posúdil v plnom súlade so zákonom a závermi ustálenými právnou praxou, a to v otázke rozhodovania o neodkladnom opatrení, správnym spôsobom interpretoval a aj aplikoval právny predpis a odvolací súd sa stotožňuje s jeho záverom, že žalobca neosvedčil také skutočnosti, ktoré by v danej veci odôvodňovali nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní nedošlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. V ďalšom dodáva, že so zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia, nie je pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potrebné vykonávať dokazovanie. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie však nemožno vyvodiť len so samotných tvrdení navrhovateľa a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, keď pri nariadení neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

18. Neodkladné opatrenie je tiež výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť, len ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, to znamená, ak bez okamžitej úpravy pomerov by bolo právo navrhovateľa ohrozené, resp. by hrozilo podstatné zhoršenie právnej pozície navrhovateľa v danom občiansko-právnom vzťahu, pričom nebezpečenstvo ujmy musí hroziť bezprostredne. Navrhované neodkladné opatrenie musí byť primerané zabezpečovanému nároku, pričom je potrebné dbať aj na to, aby sa nevytvoril nenávratný stav v právnych vzťahoch medzi stranami, a aby sa neprimeraným spôsobom nezasiahlo do ich právnych vzťahov.

19. Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že žalobca odvodzuje svoju požiadavku na neodkladnú úpravu z tvrdení okolnosti, že žalovaná mu neprístupnila informácie žiadané podľa zák. č. 311/2000 Z.z., o ktoré žiadal pod č. REK 001435/2023-UPA/4350 zo dňa 26.9.2023, č.j. REK 001007/2023-UPA/2556 zo dňa 23.6.2023. Malo ísť o rozhodnutie, preukazujúce, že žalovaná konala nelegálne a nesledovala legitímny cieľ. Rovnako tak vysvetlenie profesora K. D. L. M. v rámci trestného konania

ČVS:ORP-615/3-VYS-KE-2024. Žalobca svoje žiadosti o sprístupnenie informácií podal podľa zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Zákon o slobode informácií). Žalovaná o jeho žiadostiach o poskytnutie informácií rozhodla tak, že tieto nesprístupnila. Nariadením neodkladného opatrenia sa preto domáhal, aby mu žalovaná umožnila nazerať do osobného spisu a všetkých dokumentov, ktoré o ňom zhromažďovala počas jeho pracovného pomeru, robiť si výpisky a kópie z týchto spisov a dokumentov, robiť si kópie z počítačového súboru, ktorý získal v roku 2017 od študentky I. I. J., K. K., ktorého obsah sa týka jeho osobných prejavov zachytených vo forme vzájomnej sms komunikácie medzi ním a študentkou. V stručnosti sa žalobca takto domáha podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanej uvádzajúc rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy, nakoľko sa domáha obnovy konania na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 19C/42/2024. Uvedené rozhodujúce skutočnosti podrobnejšie špecifikované v návrhu tvoria aj podstatu odvolacích námietok žalobcu.

20. Žalobcom opísané „rozhodujúce skutočnosti, odôvodnené potreby upraviť pomery medzi stranami sporu, skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť návrhu, trvanie nároku a zdôvodnenie, že účel nie je možno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 324 ods. 3 CSP a určenie, čoho sa návrh týka“, neodôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Žalobcom tvrdené skutočnosti a potreba neodkladnej úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti, čo v danom prípade nie je splnené. Rovnako tak nariadenie neodkladného opatrenia nie je opodstatnené, nakoľko mu nehrozí vznik alebo rozširovanie škody, či ujmy a nedochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, nehrozí mu ani zhoršenie jeho právnej pozície.

21. V ďalšom je potrebné poukázať i na okolnosť, že žalobca sa domáhal sprístupnenia informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Zákon o slobode informácií), pričom o jeho žiadostiach rozhodovala žalovaná. Pokiaľ žalobca uvádzal, že konanie na správnom súde je zdĺhavé a výsledok neistý, neznamená to, že je daná potreba neodkladnej úpravy pomerov rozhodnutím súdu o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd k podstatnej argumentácii žalobcu o povinnosti súdu rozhodnúť o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dodáva, že ak žiadateľ o informácie (v danom prípade žalobca) považuje vybavenie svojej žiadosti zo subjektívnych dôvodov za nezákonné, či nesprávne, môže podať opravný prostriedok. Opravný prostriedok podáva preto, aby sa domohol prieskumu neprávoplatného rozhodnutia a jeho nápravy za predpokladu, že rozhodnutím bol skutočne dotknutý na svojom práve alebo právom chránenom záujme. Účelom odvolania ako riadneho opravného prostriedku v správnom konaní, je preskúmanie vecnej správnosti a zákonnosti prvostupňového rozhodnutia v celom jeho rozsahu. Odvolanie je prípustné proti negatívnemu rozhodnutiu povinnej osoby bez ohľadu na to, či ide o riadne alebo fiktívne rozhodnutie. Nevyužitie riadneho opravného prostriedku má za následok, že rozhodnutie nebude možné preskúmať na súde (v správnom konaní). V takomto prípade totiž nebude splnený zákonný predpoklad súdneho prieskumu, a to nadobudnutie právoplatnosti po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov. Z uvedeného dôvodu preto odvolacia argumentácia žalobcu o povinnosti súdu rozhodnúť o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sprístupnením informácií, o ktoré žiadal žalovanú, nie je dôvodná, nakoľko preskúmanie zákonnosti rozhodnutia spadá do súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva.

22. Pretože súd prvej inštancie vo veci správne a zákonne rozhodol, pričom žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením, pričom skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého uznesenia a doplnil na zdôraznenie jeho správnosti ďalšie dôvody. Odvolací súd na tomto mieste poznamenáva, že vo vzťahu k obsahovým požiadavkám odôvodnenia rozhodnutia, vyplývajúcim z ústavného práva na spravodlivé súdne konanie Ústavný súd Slovenskej republiky sformuloval záver, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (stranami), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka konania na spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

23. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1,2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).